

КАНОНЪ МОЛѢБНЫЙ КО ПРЕСѢТѢЙ ВЛЧЦѢ НАШЕЙ БЦѢ И
ПРИНОДѢТЪ МРІИ Ѡ ГРАДѢ БѢЛГРАДСКЪМЪ И РОДѢ
СѢРБСКИМЪ, ВЪ ЧЕСТЬ ЧУДОТВОРНОЙ ІКѢНЫ БД
БѢЛГРАДСКІА ОДІГІТРІИ:

гласъ ѧ, ѡгѡже краегранее [въ тропарѣхъ, и въ сѣдальнѣ]:

Владычице богородице, ѡградѣ градъ твоѣ. [Твореніе:] Зорастово.

Тропарь, гласъ ѧ:

Днесь свѣтлѡ красуетса прѣтольный градъ бѣлградскій, * и вѣселѡ
торжествуютъ всѧ колѣна сѣрбскаа: * и чудотворномъ твоємъ
образѡ, влчце, притекаютъ: * и молѡщесѡ тебе, оумиленнѡ вопіютъ: *
Ѧ! преславноѡ дѣо вѣце, * молиса нзъ тебе воплотившемъса, * хрѣтѡ, бгѡ
нашемъ, * да избавитъ градъ нашъ и ѡчество наше * Ѡ всѧкнхъ бѣдъ и
ѡбестоѧній, * и спсѣтъ души наша ѡакѡ члѣтѡколюбесъ.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

Ѧверзѡ оустѡ моѡ, * и наполихетса дѡхѡ, * и слѡво ѡрыгнѡ црїице
мѣри, * и ѡвлиосѡ свѣтлѡ торжествѡ, * и воспоѡ радѡсѡа тоѡ чдесѡ.

Влчце наша пресѣла, * гпїжѣ, дѣо вѣце, * граде ѡдѡшевленнѡй црѡ
нѣнагѡ, * защитѣ и градъ сѣй, * ѡгѡже сердечною любовію даровѡ
ти * предѡблїи дѣспотъ сѣрбскїй стѣфанъ*1 высѡкїй.

Дниковствующе днесь, Ѧ! хрѣтонменитїи людіе, * прїидїте, восхвалїмъ
пречѣтѡ вѣцѡ: * всѣхъ печальныхъ крѣпкое прїевѣжице, * и
блговѣрныхъ владѣтелей спсїтѣльное наставленїе.

* у црквено-словенском тексту име деспота остављено како је уобичајено у том језику, а у србском тексту дато онако како га Срби изворно изговарају.

**КАНОН МОЛБЕНИ ПРЕСВЕТОЈ ВЛАДИЧИЦИ НАШОЈ БОГОРОДИЦИ И
ПРИСНОДЈЕВИ МАРИЈИ ЗА ГРАД БЕОГРАДСКИ И НАРОД СРБСКИ,
У ЧАСТ ЧУДОТВОРНЕ ИКОНЕ ЊЕНЕ БЕОГРАДСКЕ ОДИГИТРИЈЕ;^{*2}**

глас 4, коме је акростих [у тропарима и у сједал(е)ну]:

Владичице Богородице, огради град Твој. [Творење:] Зорастово.

Тропар, глас 4:

Данас се светло украшава престо(л)ни град Београдски, * и
весело торжествују сва колена Србска; * и чудотворном Твоме
образу, Владичице, притичу; * и молећ(и) се Теби, умилно вапију: *
О! преславна Дјево Богородице, * моли се из Тебе оваплоћеном, *
Христу, Богу нашем, * да избави град наш и отаџбину нашу * од
свак[акв]их беда и напасти, * и спасе душе наше као човекољубив.

Песма 1. Ирмос:

Отворићу уста своја, * и напуниће се Духа, * и реч ћу изнедрити
Царици Матери, * и показаћу се светло торжествујућ(и), * и опеваћу
радујућ(и) се Њена чуд(ес)а.^{*3}

Владичице наша пресвета, * Госпођо, Дјево Богородице, * граде
Родуховљени Цара небеског, * заштити и град овај, * који Ти
ср(да)чаном љубављу дарова * прехрабри деспот Србски Стеван
Високи.

Дикујућ(и) данас, о! Христоимен(ит)и људи, * ходите,
Духхвалимо пречисту Богородицу; * свих жалосних моћно
прибежиште, * и благоверних владара спаситељну наставу.

^{*2} Молбени канон чудотворној икони Пресв. Богородице – Београдској Одигитрији састављен током 2014. године, а редигован током 2015. г. Измењен акростих (због намераваног превођења на србски језик) и допуњен по једним тропаром за сваку песму током септембра и октобра 2015. г. Поново прегледано, 2. редакција, синхронизација и превод на србски током марта 2017. г.

^{*3} Ирмоси Благовештенског Канона према нашем преводу од 29. јануара 1994. г. уз минималну редакцију.

Ирхаггльское цѣлованіе приносимъ ти, * дѣо бѣе: радѣиѣ. * радѣиѣ,
Играда бѣлградскаго стѣно неворимаа: * радѣиѣ, рода сѣрбскаго
застѣпнице бѣгомощнаа: * радѣиѣ, едина всепѣтаа.

Дѣе прѣчѣи, бѣе, нашей настѣвнице, * оубоге еѣ пѣніе приносимъ
* ѣако да избѣвимѣ ѿ всѣхъ бѣдъ * и ѡбстоѣній вражѣихъ,
тоѣ крѣпкими мѣтвѣми.

Истинное смиреніе и боли вѣіей послѣшаніе * показала еси, дѣо мѣе,
Ипріемши гавриилово провѣщаніе: * и насъ грѣшныхъ сподоби гдѣ
истинно слѣдовать, * и боли егѡ стѣи всемъ рѣцемъ воздаѣтиѣ.

Пѣснь г. Ирмосъ:

Твоѣ пѣснословцы, бѣе, * живѣи и незавѣстный истѡчнице, * ликъ
себѣ совокѣпльшыа дѣобни оутверди, * въ вѣтвеннѣи твоѣи славе, *
вѣнцѣвъ славы сподоби.

Чдотворною икѡною твоѣю градъ бѣлградскій многѣжды
ѡхранѣющаа, * и сѣрбскій родъ ѿ незчѣтныхъ врагѡвъ
избѣвѣлющаа, * оумилѣнное пѣніе ти приносимъ и радостно зовѣмъ: *
радѣиѣ, вѣчце, ко еписенію насъ настѣвѣлющаа.

Избѣви всѣаго навѣта вражѣа градъ твоѣи, вѣчце, * твоѣмѣ бо
Ипредстѣтельствѣ преданъ еси ѿ ѡсновѣтелѣ своегѡ, * и не
потребуѣтъ инаго оупованіа рѣзвѣ тебе, * и ѿ тебе рождшагоѣ бѣа.

Црѣце нѣнаа, дѣо мѣи преблѣа, * цитѡмъ мѣтвѣ твоѣихъ градъ
твоѣи ѡхранѣи, * и въ правѡвѣрїи сѣрбскій родъ оутверждаи, * ѣако
едина еси вскорѣ предстѣтельствѣющаа.

Едино возвѣаніе и адамово ѡбновленіе, бѣе престѣа, * рода сѣрбскаго
бѣи еси въ бѣдѣхъ скорое застѣплѣніе, * и града бѣлградскаго во
ѡбстоѣнійхъ крѣпкое оутвержденіе: * мѣра же всегѡ въ скорбѣхъ держѣвное
оукрѣплѣніе.

Блговѣрнымъ и стѣимъ царѣмъ вселенныа еднномѣрствѣнный, *
Бдепотъ сѣрбскій стѣфанъ бѣговѣчѣанный, * прѣтольный градъ своѣи въ
рѣцѣ твоѣи, вѣчце, бѣгонадежду положи, * и предстѣтельствѣ твоѣмѣ
всемощномѣ вѣри.

Арханђелски поздрав приносимо Ти, * Дјево Богородице: Радуј се! * Радуј се, града Београдског зида небориви; * радуј се, [на]рода Србског заступнице најмоћнија; * радуј се, једина свеопевана!

Ајевин пречистој, Богородици, нашој наставници, * убогу ову песму приносимо * да би смо се избавили од свак[акв]их беда * и напада непријатељских, Њеним моћним молитвама.

Истинско смирење и послушност вољи Божој * показала си, Дјево Маријо, примив(ши) Гаврилов поздрав; * и нас грешне удостој да Господу истински следујемо, * и да се вољи Његовој светој свим срцем предајемо.

Песма 3. Ирмос:

Твоје песмословце, Богородице, * живи и (из)обилни изворе, * збор пред Тобом с(а)купљених духовно утврди, * и у божанској Твојој слави * венаца славе удостој.

Чудотворном иконом Својом, Теби која град Београдски много пута [са]чува, * и Србски [на]род од неизбројних непријатеља избави, * умилну песму приносимо и радосно узвикујемо: * Радуј се, Владичице, ка спасењу наша наставнице.

Избави [од] сваке намере непријатељске град Твој, Владичице, * јер је Твоме заступништву предан од оснивача свога, * и не треба [му] дугог поуздања осим Тебе, * и од Тебе рођеног Бога.

Царице небеска, Дјево Мати преблага, * штитом молитава Твојих град Твој чувај, * и у правој вери Србски [на]род утврђуј, * јер си једина која брзо заступа.

Брзине дозвоње и Адамово обнављање, Богородице пресвета, * [на]рода Србског Ти си у бедама брза заштита, * и града Београдског у опсадама снажно утврђење; * и целог света у невољама моћно укрепљење.

Благоверним и светим царевима васељене једн[ак]омудр(ен)и, * деспот Србски Стеван боговенчани, * престо(л)ни град свој у руке Твоје, Владичице, благонад(еж)но положи, * и заступништву Твоме свемоћном повери.

СѢДАЛЕНЪ, ГЛАСЪ Г':

Ѡграда гавилаа еси иногда града бѣлградскаго и крѣпкаа заступница, * и рѣда сѣрбскаго возбраннаа предстательница, влѣще пречтаа: * и нынѣ избавляи насъ ѿ всакихъ бѣдъ и скорбей, * и предвараи намъ прииди въ различныхъ обстоянїихъ.

Глава, и нынѣ, гласъ трѣтїи:

Града бѣлградскаго жителствѣ испроси множество щедрѣтъ и благъ земныхъ, * и споспѣшествуй, блгтнаа, твоими млтвами рѣдѣ сѣрбскомѣ, * и ходатайствуй къ снѣ твоемѣ поющымъ тѣ * мѣрь бга нашегѣ и дѣѣ воистиннѣ.

Пѣснь ѧ. Ирмосъ:

Сѣдай въ славѣ на прѣтолѣ вжѣтвѣ, * во ѡблацѣ легцѣ прииде иисъ превжѣтвенный, * нечлѣнною дланїю, и спсе зовущыа: * слава, хрѣте, силѣ твоей.

Ѡбръ житейскихъ вѣнѣ есмы колеблеми: * но, паки надѣемса достїгнѣти въ тихое пристанище спсенїа, * ѡкормленїемъ твоимъ наставаемъ, влѣще, * ѣкѣ ты еси ѡбзрѣаемыхъ избавлѣнїа кормчаа.

Рѣждаша плѣтїю всѣмъ спсенїе, * млрднѣйшаго и члѣвѣколюбнѣйшаго хрѣта бга: * рѣвъ твоихъ моленїа не презри, всенепорѣчнаа, * но потщиа на оумленїе, ѣкѣ мѣти всемлрднѣйшаа.

Ѡграда твоегѣ гзбичскаа нашествїа ѡженї, престїаа, * и всѣ вражїа коварства сокрѣши: * подаючи блговременное избавленїе рабѣмъ твоимъ, * по долгѣ тѣ прииди хвалащымъ.

Деспота стефана високаго * всѣмъ срѣцемъ возлюбившаго тѣ, влѣще, * и градъ свой тебе посѣтившаго: * оукрѣпленьми твоими на врагїи сѣлѣ восрѣдживши, * побѣдѣ томѣ и ѡдоленїе даровала еси.

Сједален, глас 3:

Ограда си се показала негда града Београдског и моћна заштитница, * и[на]рода Србског бор(бе)на заступница, Владичице пречиста, * и сада нас избављај од свакаквих беда и невоља, * и буди пред нама увек у различитим напастима.

Слава ... и сада ... глас исти:

Града Београдског становништву испроси мноштво милосрђа и блага земаљских, * и по(тпо)мажи, Благодатна, Твојим молитвама [на]роду Србском, * и посредуј пред Сином Твојим онима који певају Тебе, * Матер Бога нашега и Дјеву уистину.

Песма 4. Ирмос:

Седећ(и) у слави на престолу Божанства, * у Облаку лаког дође Исус Надбожански, * и нескверном руком спасе оне који клучу: * Слава, Христe, моћи Твојој!

Од бура животних вазда смо колебани; * но, опет се надамо да ћемо стићи у тихо приспаниште спасења, * крмањењем Твојим управљани, Владичице, * јер си Ти буром витланих сигурни крmanoш.

Родив(ши) телом свима Спасење, * најмилосрднијег и најчовекољубивијег Христа Бога; * слугу Твојих молења не презри, Свенепорочна, * но похитај на умољавање, као Мати свенајмилосрднија.

Од града Твога незнабожачке најезде одагнај, Пресвета, * и све непријатељске подлости скрши; * дајућ(и) благовремено избављење слугама Твојим, * који Те по дугу увек хвале.

Деспота Стевана Високог * који Те свим срцем заволе, Владичице, * и град свој Теби посвети; * укрепљењима Твојим против непријатеља добро наоружав(ши), * победу си му и премоћ даровала.

Имѣла гдѣ кормчию въ вѣрѣхъ міра сегѡ, * и мѣрь ѣгѡ наставнищѣ
 ко пристѣннищѣ и звѣстнаго спѣсѣніа: * корабль державы сѣрбскіа
 сквозѣ мнѡга и скѡшѣніа * мѡнѣйски проведѣ стѣфанъ, дѣспотъ
 бѣгомѣдрий.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Оужасѡшася всѣхълика ѡ вѣтвеннѣи славѣ твоѣи: * ты бо
 неискѡбръчнаа дѣво, * имѣла ѣси во оутрѡбѣ надъ всѣми бѣа: * и родила
 ѣси безлѣтнаго сѣа, * всѣмъ воспѣвающимъ тѣ * мѣръ подавающаа.

Црѣва сѣрбскаго славѣ не до конца потемнѣти дала ѣси, * но
 скиптръ ѣгѡ, вседержавнѣйшаа влѣще, оукрѣпила ѣси, * слѣвныа
 дѣспоти стѣфана и геѡргіа и и зчѣдѣа ѣгѡ * родѣ сѣрбскомѣ и державѣ
 возрастѣвши.

Емманѣла, бѣа же и члѣвка, * во чревѣ своѣмъ вмѣстѣвшиаа, дѣво
 пренепорѡчнаа: * призри на градъ бѣлградскій призывающій тѣ, * и
 оукрѣпи родъ сѣрбскій любящій тѣ, * побѣды на сопротивныа дѣрѣщи.

Ѡкованныхъ рѣшительнице и ѡбѣдныхъ оутѣшительнице, дѣво бѣе:
 * рѡждшаа ѡ грѣхѣ и смѣрти сководитѣла, * дѣвола поразитѣла и
 ѣда оупразднитѣла: * ѣмѣже предварѣи ѡ градѣ бѣлградѣмъ и родѣ
 сѣрбѣмъ, * воспѣвающимъ тѣ возлюбленнѣйшю влѣщѣ.

Градѣ бѣлградскомѣ мѡчное ѡхранѣніе * и родѣ сѣрбскомѣ крѣпкое
 оутвержденіе, * икѡнѣ твоѡ ѡдигитрѣю даровала ѣси, влѣще: * ѣюже
 нынѣ блгоговѣишѡ цѣлѣюще, * ѡ тебе рѡждшемѣа, хрѣстѣ бѣѣ,
 покланѣемѣа.

Радостотворнаа твоѡ наставлѣніа, * дѣво, радость міра ѣггломъ
 пріѣмшаа, * оунывающаа срѣца наша веселіемъ исполнѣютъ, * и
 иноплемѣнныхъ нашѣствіа ѡ града нашего ѡражѣютъ.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Бжѣтвенное сѣе и всѣтнѡе совершающе празднество, * бѣгомѣдрий бѣомѣре,
 * пріидѣте рѣкѣми восплѣщимъ, * ѡ неѣ рѡждшагоѣа бѣа славимъ.

Имајућ(и) Господа [за] крманоша у бурама света овог, * и мајку Његову [за] наставницу ка пристаништу сигурног спасења; * брод државе Србске кроз многа искушења * као Мојсеј проведе Стеван, деспот богомудри.

Песма 5. Ирмос:

Ужасну се све и сва пред божанском славом Твојом; * јер си Ти, неискусобрачна, Дјево, * понела у утроби Бога над свима; * и родила (си) безвременог Сина, * Ти која свима који Те опевају * мир дајеш.

Царства Србског слави да сасвим потамни ниси дала, * но си скиптар његов, најмоћнија Владичице, укрепила, * славне деспоте Стевана и Ђурђа и потомке његове * [на]роду Србском и држави подигав(ши).

Бмануила, (и) Бога и човека, * Ти која у утроби Својој смести, Дјево пренепорочна; * погледај на град Београдски који Те призива, * и укрепи [на]род Србски који Те љуби, * победе над противницима [му] дарујућ(и).

Окованих разрешитељко и уцвељених утешитељко, Дјево Богородице; * Ти која роди Ослободитеља од греха и смрти, * Поразитеља ђаволâ и уништитеља ада; * пред Њим стој за град Београдски и [на]род Србски, * који опевају Тебе, највољенију Владичицу.

Граду Београдском [као] моћну стражу * и [на]роду Србском [као] силно утврђење, * икону Твоју Одигитрију даровала си, Владичице; * коју сада побожно целивајућ(и), * од Тебе рођеноме, Христу Богу, се поклањамо.

Радостотворна Твоја управљања, * Дјево, која радост света од анђелâ прими, * клонула срца наша весељем испуњавају, * и иноплемених најезде од града нашег одбацују.

Песма 6. Ирмос:

Божанско ово и свечасно свршавајућ(и) празновање Богоматере, * богомудри, ходите, рукама запљешћимо, * и од Ње рођеног Бога [про]славимо.

Ирхѣгльское воспріѣвшеі радостное цѣлованіе, * и хрѣтіанъ всѣхъ
вѣкѣвъ същей непреложное оупованіе, * вѣѣ, пѣсньми немолчными
по могуществу * возвеличимъ и мы недостѣйніи.

Дѣво бже, преславноа, * всѣкѣхъ ѡзвѣкъ земнородныхъ недоволенъ єсть
дѣпти тѣа достѣйноу: * сегѡ ради, со ѡггломъ, вопіемъ тѣ ѡбычное
радѡица: * радѡица, блгѣтнаа: радѡица, препрославленнаа: * съ тобою гдѣ,
дѣрѡаи тобою мірови вѣлію млѣть.

И мамы тѣа, грѣшніи, влѣще, крѣпкое предстѣтельство, * и
нзвѣстное застѣплѣніе рѡдѣ сѣрбскомѣ и градѣ белградскомѣ: *
тѣмже тѣа и призываемъ блгонадѣждноу во всѣкоу нѣждѣ и ѡбѣстоѣніи.

Градѣ белградскомѣ стѣна єси и оутвержденіе, ѿ! всенепорѡчнаа, *
рѡдѣ сѣрбскомѣ застѣплѣніе и блгохвалѣніе: * врагѡмъ же нашымъ
страшное преценіе, * и всѣмъ съпостѣтѡмъ многомощное низверженіе.

Радость міра ѿ ѡггла воспріемши, вѣрѡдованнаа, * и намъ
грѣшнымъ тѣюже преподаждь: * печаль нашѣ блгомощноу
оуполаючи, * и срѣѣа наша нзбавленіемъ веселѣци.

Кондѣкъ, гласъ ѿ.

Пѡ: Предстѣтельство хрѣтіанъ:

Застѣплѣніе града белградскаго непостѣдное, * и предстѣтельство
рѡда сѣрбскаго непреложное: * чѣдотвѡрнѡю икѡнѣ твоеѡ даровала
єси дѡблественномѣ дѣепотѣ стѣфанѣ високомѣ: * и нынѣ, влѣще,
вседержавнымъ покрѡвомъ твоимъ покрый градъ, * и скорѡ оуслыши
молѣніѡ людѣй твоихъ: * предварѣючи на поможь и спѣаючи вѣнѣ, бже,
* православноу исповѣдающихъ тѣа.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Не послѣжиша тѣварн, вѣгомѣдрн, пѣче создавшаго: * но ѡгненное
преценіе мѣжески поправше, радовахѣса поюще: * препѣтый ѡцѣвъ гдѣ и
вѣъ, блгѣенъ єси.

Арханђелски радосни поздрав Ону која прими, * и која је хришћана свих векова незамењиво поуздање, * Богородицу, песмама неућутним колико [нам] је могуће * узвеличајмо и ми недостојни.

Ајево Богородице, преславна, * ни један језик на земљи рођених није у стању да Те опева достојно; * тога ради, са анђелом, кличемо Ти уобичајено: Радуј се! * Радуј се, Благодатна; радуј се, Препрослављена; * с Тобом [је] Господ, који дарује Тобом свету велику милост.

Имамо Те, [ми] грешни, Владичице, [као] моћно заступништво, * и сигурну заштиту [на]роду Србском и граду Београдском; * стога Те и призивамо благонад(еж)но у свакој тегоби и напасти.

Граду Београдском зид си и утврђење, о! Свенепорочна, * [на]роду Србском заштита и добра [по]хвала; * а непријатељима нашим страшна претња, * и свим противницима многомоћно обарање.

Радост света од анђелâ примив(ши), Бого[об]радована, * и нама грешнима је предај; * жалост нашу премоћно утољавајућ(и), * и срца наша избављењем веселећ(и).

Кондак, глас 6.

Подобан: Заступнице хришћана ...

[Као] заступницу града Београдског непостидну, * и заштитницу [на]рода Србског незамењиву; * чудотворну икону Твоју даровала си јуначном деспоту Стевану Високом; * и сада, Владичице, свемоћним покровом Твојим покриј град Твој, * и (у)брзо услиши молења народа Твога; * притичућ(и) у помоћ и спасавајућ(и) вазда, Богородице, * оне који Те правословно исповедају.

Песма 7. Ирмос:

Не послужише творевини, богомудри, више него Створитељу; * но претњу огњем мушки сатрв(ши), радоваху се појућ(и): * Свеопевани Господе и Боже отаца, благословен (је)си.

Адамскомѹ родѹ ѿ клѣтвы избавленіе, * ѿ члѣвкъомъ съ бѣгомъ
примиреніе, * ѿ тебе рождашмса дѣдеса, дѣо вѣце: * родѹ сѣрбскомѹ ѿ
градѹ бѣлградскомѹ * вынѹ вѣди бжѣтвенный покрѡвъ ѿ твѣрдоѹ защищеніе.

Ашесверѣдныа стрѣсти оубрачевала єси нѣкогда * преславнымъ
гавленіемъ чюдотворнаго твоего образа, пречѣта: * ѿ нынѣ души
наша возвесели твоимъ бжѣтвеннымъ посѣщеніемъ.

Твоемѹ образѹ многоцѣлебномѹ, дѣо, бѣгоговѣннѹ припадлемъ: * ѿ
помощи твоеѹ просимъ ѿ молимъ: * родѹ сѣрбскомѹ споборствѣи,
* ѿ градѹ бѣлградскомѹ державное ѡбложеніе дарѹи.

Рысшала всѣхъ жєнъ гавила єси, * єдина по ржѣтвѣ дѣою
пребывши, * ѿ на рѹкѹ своєю бѣа воплѡщшагоса носивши, дѣо
пренепорѡчна: * томѹ молиса: градѹ бѣлградскомѹ неразореннѹ во вѣки
пребывати, * ѿ родѹ сѣрбскомѹ правовѣрнѹ пребывати.

Ѡградѣи градѹ бѣлградскѣи ѿ державѹ сѣрбскѹю * мѣткѹми твоимѹ,
пречѣта дѣнице, ко вѣки хрѣтѹ: * ѿ твоихъ чѣтыхъ кровей въ плѡть
ѡблѣкшемса, * ѿ члѣвкѹ истощаніемъ своимъ ѡбновльшемѹ.

Пѣснь ѿ. Ирмосъ:

Ѡтроки бѣгочѣивыа въ пещи, * ржѣтвѡ бѣорѡднѡ епелѡ єсть: * тогда
оубѡ ѡбразѹемое, * нынѣ же дѣйствѹемое, * вселеннѹю всю воздвижѣтѹ
пѣти тебе: * гдѣ пойте дѣла, * ѿ превозноси те єго во всѣ вѣки.

Источникъ чдєсъ гавила єси градѹ бѣлградскомѹ, * икѡнѹ твою
ицѣльбонѡснѹю иногдѣ, вѣчце: * ѿ нынѣ ѿ твоихъ неизчерпаемыхъ
сокрѡвицъ * родѹ сѣрбскомѹ дарѹи богатыа твоѹ милости.

Залѡгъ бѣговолєнїа твоего, гпѣжє, * бѣговѣрномѹ дѣспѡтѹ сѣрбскомѹ
стефанѹ високомѹ, * даровала єси преславнѹю икѡнѹ твою: * ѿ
тоѣи ѿ бѣгоговѣнїемъ ѿ достѡчєстїемъ * въ собѡрѣ своемъ положи.

Адам(ов)ском роду од проклетства избављење, * и људима с Богом измирење, * од Тебе рођеним даде се, Богородице Дјево; * [на]роду Србском и граду Београдском * вазда буди божански покров и чврста заштита.

Души штетне страсти излечила си некада * преславним јављањем чудотворног Твога образа, Пречиста; * и сада душе наше развесели Твојом божанском посетом.

Твоме образу многоцелебном, Дјево, побожно припадамо; * и помоћ Твоју иштемо и молимо: * [на]роду Србском помажи у борби, * и граду Београдском моћно обложење даруј.

Риша од свих жена си се показала, * једина по рађању Дјевом Остав(ши), * и на рукама Својим Бога оваплоћеног носив(ши), Дјево пренепорочна; * Њему се моли: да град Београдски неразорен у векове опстане, * а [на]род Србски правоверан остане.

Огради град Београдски и државу Србску * молитвама Твојим, Пречиста Дјевице, пред Владиком Христом; * који се из Твоје чисте крви у тело обуче, * и људе унижењем Својим обнови.

Песма 8. Ирмос:

Младиће побожне у пећи, * Пород Богородичин спасао је; * тада [само] у праслици, а сада на делу, * васељену сву подиже да пева Теби: * Господа појте дела, * и преунесите Га у све векове.

Јавила си [као] извор чуд(ес)а граду Београдском, * икону Твоју целбоносну некада, Владичице; * и сада из Твојих неизцрпних ризница * [на]роду Србском даруј богате Твоје милости.

Залог благонаклоности Твоје, Госпођо, * благоверном деспоту Србском Стевану Високом, * даровала си преславну икону Твоју; * и он је са побожношћу и достојном чашћу * у сабор[ни храм] свој положи.

Облэк тл лѣгкѣй, дѣо, тѣнственнѡ созерцаемѡ, * неизреченнѡ
 носѣцѣй воплощшагося гдѣ: * всѣ дѣмѡнскѣи истѣкѣны своиѡмъ
 пришествѣемъ низложившаго, * и бѣговѣдѣнїе всѣмъ бѣгоѣтнѡ поющымъ
 тл ѡбѣжившаго.

Рождшю тл бѣга слова плѣтїю, дѣо прѣчтѣа, * молимъ, грѣшнїи,
 кѡ томѣ молїса: * градъ бѣлградскомѣ даровѣти бѣгоуправленїе и
 бѣгоустроенїе, * родъ же сѣрбскомѣ на врагѣ повѣдъ и ѡдоленїе.

Арѡновъ жѣзлѡ процвѣтшїи наречѣ тл иногда великѣи мѡѡсѣй, *
 невѣдаемѡи бо цвѣтѣхъ, хрѣтѣа, прозвѣла сїи: * кѡ немѣже
 воздѣвши рѣцѣ свои, молїса, ѿ! бѣгомѣти: * ѡ бѣгостѡѣнїи града
 бѣлградскаго, * и прѣвыкѣнїи рода сѣрбскаго.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Всѣкѡ земнороднѡи да възиграетѣа дѣхомъ просвѣщѣемъ, * да
 торжествуетѣа же безплѣтнѡхъ ѡѡмѡвѡхъ сїстѣтвѡ, * почитѣющи сїенное
 торжествѡ бѣгомѣре, и да вопїетѣа: * радѡйсѣа всеблѣженнаѡ * вѣце, чѣта *
 приснодѣо.

Стѣа влѣце, дѣо бѣгородитѣльнице, * со стѣымъ дѣспотомъ стѣфаномъ
 кѡсѡкнѡмъ, * и всѣмн стѣымн рода сѣрбскаго, * прїенѡ молїса ѡ
 тебѣ рождшемѣа хрѣтѣа, * сїѡ твоемѣ и бѣѡ нашемѣ: * даровѣти мїръ
 родъ сѣрбскомѣ, * и бѣгопоспѣшенїе градъ бѣлградскомѣ.

Твоеѡ застѣплѣнїѡ не лишѣ насъ, * ѿ! всемлѣтѣваѡ влѣце: * но
 млѣтѣамн твоїмн градъ бѣлградскѣи ѡградѣ, * и сїлою твоею
 сѣрбскѣи родъ зашїтѣи и сїен: * да на тл ѡѡповѣнїе возлагѣюще, * не
 постыдїмѣа никогдѣ.

Ѧрѣдо наша, прѣчтѣа вѣце, * возѡвеличѣнїѡ свѣтѣхъ прѣславнаго
 ѡбраза твоеѡ, * возсылающымъ намъ ѡѡсѣрднаѡ молѣнїѡ тебѣ:
 * и ѡѡслѣшавши болѣзненнаѡ наша воздыхѣнїѡ, * и зѣвѣи насъ ѡ
 всѣкаго тлѣтѣвѡрнаго вѣрѣденїѡ.

Облак лаки, Тебе Дјево, тајанствено созерцавамо, * неизрециво носећ(и) оваплоћеног Господа; * који све демонске идоле Својим доласком обори, * и бого[но]знање свима који Те побожно поју објави.

Родитељку Бога Речи телом, Тебе, Дјево пречиста, * молимо, [ми] грешни, пред Њим моли се: * да граду Београдском дарује добру управу и добро уређење, * а [на]роду Србском над непријатељима победу и премоћ.

Аронов жезал процвали назва Те негда велики Мојсеј, * јер на Теби неувењиви цвет, Христос, изниче; * ка Њему уздигнув(ши) руке Своје, моли се, о! Богомати: * за благостање града Београдског, * и за опстанак [на]рода Србског.

Песма 9. Ирмос:

Свако на земљи рођен да заигра Духом (пр)осветљаван, * и да торжествује безтелесних умова природа, * поштујућ(и) свештено торжество Богоматере, и да кличе: * Радуј се, свеблажена * Богородице, чиста * Приснодјево.

Гвета Владичице, Дјево Богородитељко, * са светим деспотом Стеваном Високим, * и свима светима [на]рода Србског, * увек се моли од Тебе рођеноме Христу, * Сину Твоме и Богу нашем: * да дарује мир [на]роду Србском, * и добар напредак граду Београдском.

Твога заступништва не лиши нас, * о! свемилоствива Владичице; * но молитвама Твојим град Београдски огради, * и силом Твојом Србски [на]род заштити и спаси; * да на Тебе (по)уздање полагајућ(и), * не постидимо се никада.

Олакшање наше, пречиста Богородице, * заблистај светлост преславног образа Твога, * нама који узносимо усрдна молења Теби; * и услишив(ши) болне наше уздисаје, * избави нас од сваке штет(оно)не повреде.

Влѣще бѣе, оустави всако смѣщеніе, * и во бѣгостоаніи сохрании
Црковѣ нашѣ, державѣ и жителство: * вса еретическаа движеніа
низложи, * и ѿ всакихъ сѣтѣй вражїихъ насъ ижебави: * да во всакомъ
бѣгоутии и ѣтотѣ * послужимъ тебѣ, и ѿ тебе рождашемъсѧ бѣ.

Ѿ тебѣ дрєвнѣа прѣрочествѣа сѣ исполнишасѧ, бѣгородительнице дѣо:
* егѡже во провозвѣстїиша прѣрѡцы высокогѣбланѣа, * и егѡже во
чрѣвѣ твоѣмъ вмѣстїла еси: * ѣакѡ плотнѡсецъ на землѣ іавїса, * и съ
члѣвѣки пожнѣ, сїи хрїстѡсѧ, бѣи нашѣ.

МѢТѢА.

Ѿ! всемѣтїваа, прѣчїтаа, пребѣвеннаа дѣо бѣе, гѣже и влѣще,
прїзри бѣгоутрѡбнѡ на ны ко твоѣмѣ чѣдопѣворномѣ и
цѣльбѡнѡеиномѣ ѡбразѣ бѣлградѡкомѣ прибѣгающыа и съ
любѡвїю сего цѣлѡущыа, колѣна молебнѡ томѣ предклонѡющыа и рѣки
бѣгонадежднѡ воздвижающыа, молѡце тѣа сокрѣщеннѡ и смиреннѡ: да
вседержавнымъ покрѡкомъ твоимъ покрѣиши градъ сїи въ нѣмже живѣмъ,
егѡже тѣи сердѣчною любѡвїю посѣи бѣговѣрный дѣеспотъ стѣфанъ высѡкїи:
да стѣбною мѣтѣа твоихъ заступїиши ѡчѣство наше еже возлюбимъ, и
родѣ нашѣмѣ ижемолиши оу сїа твоѣго и бѣа нашего пребыванїе и
бѣгопоспѣшенїе: да соблюдиши бѣгоутиѣ и сохраниши правѡвѣрїе въ нѣмъ,
архїерѣѡмъ дар[ств]иши слѡвомъ истины правѡправленїе, и цркви сѣрвстѣи
бѣгостоанїе и всѣмъ ижебленїемъ ѡдоленїе: да бѣдѣши немоцствѡущымъ
оукрѣпленїе и болѡщымъ врачеванїе, печальнымъ оутѣшенїе и
ѡтѣгченнымъ ѡслабенїе: владѣтельствоущымъ бѣгоправленїа
наставница и вѡннствѡущымъ возбраннаа предварїительница: оубѡгимъ
блѣгъ земныхъ питѣтельница и трѣбѡущымъ полѣзныхъ прошенїи
исполнительница, всѣмъ же намъ въ приноживѡтїе пѣтеводїительница.
Ѿмїнь.

Владичице Богородице, застави сваку смутњу, * и у добром
 ст(о)яњу чувај Цркву нашу, државу и становништво; * сва
 јеретичка подизања обори, * и од свак[акв]их замки непријатељских
 нас избави; * да у свакој побожности и чистоти * послужимо Теби, и
 од Тебе рођеном Богу.

О Теби се древна пророштва ево испунише, Богородителько
 Дјево; * јер Онај Кога најавише пророци узвишеним речима, *
 и Кога си у утроби Својој сместила; * као телесан на земљи (по)јави
 се, * и с људима поживе, Он који је Христос, Бог наш.

МОЛИТВА.*4

О! Свемилостива, Пречиста, Преблагословена, Дјево
 Богородице, Госпођо и Владичице, погледај милосрдно на
 нас који Твоме чудотворном и целбоносном образу
 Београдском прибегавамо и са љубављу га целивамо, колена
 молбено пред њим преклањамо и руке благонад(еж)но уздижемо,
 молећ(и) Те скрушено и смерно: да свемоћним покровом Својим
 покријеш град овај у коме живимо, који Ти срдачном љубављу
 посвети благоверни деспот Стеван Високи; да зидом молитава
 Својих заштитиш отаџбину нашу коју љубимо, и [на]роду нашем
 измолиш у Сина Твог и Бога нашег опстанак и добар напредак; да
 (п)одржиш побожност и сачуваш праву веру у њему, архијерејима
 дарујеш прав[илн]о управљање речју истине, и Цркви Србској добро
 стајање и свим искушењима одолевање; да будеш немоћнима
 укрепљење и бол(ес)нима излечење, ожалашћенима утеха и
 обремененима о(б)лакшање; владајућима добре управе наставница
 и вој(инств)ујућима бор(бе)на предходница; убогима благом
 земаљским хранитељка и потребитима корисних прозби
 испунитељка, а свима нама у вечни живот путеводитељка. **А**мин.

*4 Молитва синхронизовано (на оба језика) састављена 2. марта 2017. г. на Чисти четвртак, а допуњена и доредигована 9. марта 2017. г.

